

Minden az ég alatt eljárás

*mit vehetnék föl ehhez a nagy forradalomhoz
zsinóros mentében hogyan is mozognék
farmerrel pulóverrel megoldhatnám a dolgot
mosásban minden eszmém amit munkába hordok
terepszín szvetterem szöszölje cobolyprém
összefogja sálam vöröse mérgező
kalgonitszag s akna-kifutón Vérmező
piknikjén szürcsölgessek Molotov-koktél*

*kit hívhatnék meg magam mellé forradalmárnak
se Kálmán sem István nem él itt oly Tisza
Széchenyik és Deákok dogmatikába zárnak
magas lóról vezényel Petőfi a halálnagy
Trianonról Világosan kell szólnia
lyukas zászlót nem ér nekik a holdas éj
buzgáran áradozván önti ki lelkét
Vásárbelyi kit félrenyelt a zug-Tisza*

*Szapolyai Jánost várva várja mohácsi sík
randevút sohasem csak csatát késünk le
s ígét mit könnyelművé lombaság főnevesít
kérdem én értelemben segít-e szó nem segít
élesítjük történelmiünk elleniünkre
össze ne törjem forradalmi önmagam
rögzítem az ütést röptében földagad
de lege lata líra tettekké szépülne*

*nyárspolgár hogyan jár el kódexben olvashatod
jognak pater noster-ütemére ügyel
kérelmez három napon belül jogorvoslatot
ha gyülekezést tiltó határozatot kapott
mert nem közelíthető meg a terület
más útvonalon vagy népképviselői
szervek ellen a résztvevőket hergeli
s pár sorozatot leadnak rá a rügyek*

*fűbe harapott házam felfekvéses golyózáp
egész levéltárat a múlt belém ereszt
szabadsággal búzza le lánctalpak vonalkódját
brüsszeli igazaddal Strasburghoz folyamodnál
helyre kéküljön hajnalra vert éjjeled
minden az ég alatt eljárás hézagos
helyiérték s hol itt hol ott de én vagyok
akarsz forradalmat van rá elméleted*

Kezdtem volna az időjárással?!

*Kezdem megint az időjárással?
Mint mikor az irodalomtól akartam valamit,
nem éppen ártatlanul?
Versben szólták el magukat a hétköznapok,
és hogy haragudtam rájuk,
mert elérték előlem a kaméleon-évszakokat,
akár a jó öreg Martin,
aki elitta Némethon elől a sörbasát.*

*Talán a mai időről nem írt emberfia,
se nyár, sem ős, az óra körül másodpercek legyeskednek,
de csak én lézengek a sorok között,
mint iskolakerülő a szabadság határában:
át is lépné meg nem is,
mert nem akarok hazajutni ezzel a verssel,
vigyen bárhová, csak haza ne,
nem merek senki szemébe nézni,
nem kell a katarzis.*

*Mondják, hiába sikerül rosszul,
attól még ugyanazt érzem,
mint JA az Óda után.*

*Meg tudná-e mondani valaki, hol szúrtam el?
A lelegején? Kezdtem volna az időjárással?!
Vagy a kötött ritmus segíthetett volna?*

*Mielőtt írtam,
minden vers ellenszer volt a korra,
ma minden versem mintha más kor
ellenszere volna.*

*Mielőtt ismertem a lányt,
az utcákon, filmekben elcsattanó,
enyém volt bárki csókja,
ma minden csókom
mintha másé volna.*

*Mi hát az enyém? A választás joga?
Ius degustationis... hazudni latinul
könnyebb, de hallgatni: magyar.
Milyen egyszerű a rossz, ha beleszülettél!
És ha magadnak köszönheted?
Aki a csillagmenetektől kicsavarta a Földet,
azé a felelőség.*

*A sivatagban Kheopsz piramisa
egy fényképre fölfér.
Szűk városainkban apró templomok,
mégsincs sarok, se szeglet,
ahonnét téged, Uram,
szemmel bekeríthetlek!*

Rejtőzik minden

*A hipót anyám hinti szét,
fertőtlenítő bószag száll.
Magára rántja, mit kimért:
bószónyegyet ráz, bószakállt.*

*Fák tapasztják sörényüket,
zsiráffal teli a Tabán.
Zebracsíkos tető üget
le futószalagzó haván.*

*Kopasztnva, csavarva tőből,
szél üt hattyúk golyfnyakával,
libabőrt pelyhekké őröl.
Pegazus fölötte szárnyal.*

*Ablakba ment porhónyi táj,
kötelez biankó mező.
Szárnyysűrű pislogás-homály
rebben a fagyokból elő.*

*Rejtőzik minden előlem,
nekem öltözött maszkabál.
Maradok hazámboz nőtlen,
több lábon álló vasmagány.*

*Fölkelek innen tüstént,
veszem a telet ölbe.
Nem visz rá semmi szükség,
született bölcsők bölcse.*

*Rövidre fogd, még elkéssel,
ki velem jött, ki hazament.
Hány útszéli égzengéssel
feküdt össze az anyanyelv!*

*Nem mondom, binni se volt rossz,
angyalt hempergek kiságyba.
Mire a villanyt leoltod,
mindenki árva, kizárva.*

Fohász nem tevésért

*Nem párnahaj,
hogy, mint telik tőled,
úgy forgasd kezekben, Uram,
a Földet,
összekened csak, összefogdosod,
ujjlenyomataid: városok,
bőrléctérképpel igazodik ki
rajtunk a bűn, a ránk hozott,
villámok sínén elmennydörgő
viharba ültet, majd Fia
prófétahajába, vurslis körbintába,
ahonnan kibullunk, kiszédülünk,
ha rád néz vagy felkapja fejét
egy kísértésre, mikor legintimebb pillanatunkban
pénztáros kezébe csúsztatunk aprót,
tévé mögé toljuk egy-egy napra a hamutálat,
lásd be, a bináris logika
megcáfol és alátámaszt,
hiszen ki igenli léted, az számol hiányoddal,
felbillenti libikókád, menny alá tömköd földet,
haptákolt törvényed veterán
betűkbe görnyed,
mit érsz, ha pokolbugyrok
húzzák, görbítik le a vékony horizontot,
nagyot nézhetsz, ha elpattan,
mert úgyis miénk az utolsó szó,
miként tiéd volt az első hajdan.*